

den, end naar vi skulde vente paa en ny Revision af Toldloven, da slige Revisioner ikke alene ere forbundne med stor Vanffelighed, men tillige ere meget forstyrrende for Omsetningsforholdene. — Det var disse saa Bemærkninger, jeg har troet at burde fremkomme med, men jeg maa forøvrigt forbeholde mig nærmere at udtale mig, naar der maatte fremkomme Diskussion derom.

II. Sags: Jeg skal aldeles afholde mig fra at omtale nogen af disse Tariffoster; det, jeg vil tillade mig at sige, vil blive kjedsommeligt nok endda. Jeg er desuden idag meget ilde oplagt til at deltage i Debatten, men jeg har dog troet at burde gjøre nogle Bemærkninger. Det glæder mig, at den høitærede Finantsminister har viist os den Bet, vi i denne Forhandling skulle følge, nemlig tage Sagen i sin Almindelighed, og dernæst takker jeg den høitærede Minister, fordi han har givet os en saa god Betledning til at bedømme forskjellige Forhold i Tarifen, som vi have i den store Bog, han har leveret os med Sammenligninger af forskjellige Landes Toldtarifer ligeoverfor vor. Det er saameget mere paasjønnessværdigt, at vi have faaet dette Arbejde, som vi Alle vide, hvor lidet Thinget ellers synes om saadanne Sammenligninger, men her har nu Regjeringen leveret en Sammenligning med Hensyn til alle disse Forhold og Tal, hvilken vi maa betragte som en Autoritet. — Den høitærede Minister begyndte sit Foredrag ved Jorelæggelsen af nærværende Lov med at omtale tre, hvad han vilde kalde, Duffer, som vare komne frem, om end ikke meget stærkt, ved Behandlingen af Toldsagen. Der gaves for det Første, sagde han, Føll, som ønskede, at man, for at beskytte den indenlandske Industri, skulde sætte saa store Toldatser for Indførelse fra Udlandet, at Beskyttelse fandt Sted. Det glæder mig naturligtvis, at den høitærede Minister ikke har taget videre Hensyn til saadanne Duffer; vi have lidt nok, ja mere end nok i vore Dage af denne beskyttede Industri; vi lide endnu og komme formodentlig fremdeles til, at lide under det Tryk og det Tab, som forarsages ved, at

man skal være Amme for Industrien. Jeg vilde meget snarere have tilladt mig at sætte som Nr. 1 fuldstændig Toldfrihed; jeg beder de ærede Medlemmer om ikke strax at fordomme mig, men at tage denne Sag under lidt nærmere Overveelse. Om vi ikke opnaa fuldstændig Toldfrihed, tror jeg dog, at vore Efterkommere engang i Løbet af Aarhundredet ville se en saadan Reform gennemført, og ganske uberettiget er jeg iøvrigt heller ikke til at nævne denne Udvet. Den med Rette berømte og kundskabsrige Kommission, som i Aaret 1797 afgav en Betænkning over Toldvæsenet, hvilken endnu gjælder som Udgangspunkt for en fornuftigere Ordning end tidligere, har udtryffeligt udtalt, at, naar Hans Majestæts Finantsler kunde tillade det eller kunde blive forsynede paa en anden Maade, turde det være rigtigst at hæve al den Told, som hemmer Handelen saa betydelig, og at gjøre Danmark til et andet Hamborg eller Livorno; saaledes staar der i Betænkningen. Der var forskjellige Ting, som her kunde anføres, men jeg skal blot nævne dette One. Jeg bliver imidlertid nødt til at nævne, hvad jeg vilde sætte istedetfor en fuldstændig Toldfrihed. Saa, mine Herrer, det vilde være en saadan Indkomstskat, som den høitærede Finantsminister griber for; for at vi skulde kunne frigjøre os for alle Toldbaand, vilde det vel blive en 10 pCt. af Indkomsten, og jeg negter ikke, at jo mere formuende Føll ere, jo haardere vil en saadan Skat tynges paa dem, men jeg bilder mig dog ind, at de ærede Herrer, som fortrinlig tage sig af Almuens Sag, maatte understøtte mig i et saadant Forslag. Det Liv og den Omsetning, det vilde forarsage, naar Danmark affkaffer al Told istedetfor mojsommeligt og dyrt at optæve Tolden, skal jeg ikke gaa videre ind paa at beskrive, men jeg vil blot sige, at vi vilde blive en Dase i Ørkenen; omgivne i Syd og Nord af stærkt toldbudvillende Stater vilde vi komme til at indtage en Plads, som jeg virkelig tror vilde være misundelsesværdig i hele Verden. Jeg bilder mig ind, at man, uden at gjøre en saa stor Forstyrrelse, som den ærede Finantsminister antager, maatte kunne rejse disse 8 Millioner paa en nogenlunde lempelig